

Lita aldrig på en gangster!

DEN I HÖST nystartade Gorillateatern i Malmö kopplade på torsdagen livtag på sin publik med en ny produktion, "Nick Carter — Dubbelagent". Det rör sig om en politisk-satirisk vild berättelse, fylld av fantasifulla teatraliska anslag, en gangsterhistoria om vår galna värld, berättad med agentspråkets alla klichéer.

Även om Nick Carter på ytan är ungefär lika spänningsladdad som ett avsnitt i TV-thrillern Helgonet finns det i pjäsen också inbyggt en serie vassa hullingar, med udden riktad mot en av vår tids mest oro-väckande företeelser, de multinationella företagen, vilka som bläckfiskar slingrar sina fångstarmar runt vårt arma klot.

STYCKET FRAMFÖRS med stör-

sta intensitet och med ett skönt leklynnedrag av ett slag som man alltför sällan får skåda på svenska scener. Trots att föreställningen varar hela två timmar går gnistan aldrig ur den, inte minst därför att så många av de enskilda avsnitten är gapskrattsdrastiska. Dom gick stenhårt hem, kanske allra mest hos de många ungdomar som såg förstaframförandet.

Scenografin är lika enkel som effektiv. Med hjälp av enbart några skärmar förvandlar gruppen på nolltid en blomsterhandel i Chicago till jernvägsstationen i Tomsk, två av de många platser på vilka Nick Carter slår till.

De snabba geografiska förflyttningarna är urstyvt markerade av den musik som Anders Melander skrivit speciellt för pjäsen.

TVA AV GORILLORNA, Lars Jakobson och Peter Valkvist, har skrivit den absurda texten som varudeklarerats som "en kriminalhistoria om Den Stora Världens levnadslöpp och sällsamma bedrifter". De har lyckats fint med sin Nick Carter — kanske allra bäst i de många fina visorna, som absolut förtjänar uppmärksamhet i vidare sammanhang.

NICK CARTER, dubbelagenten, som till slut genomskådar sina uppdragsgivare industrimagnaterna o. förvandlas till revolutionär, spelas på ett rent vis utan överdrifter av

Paul Olofsson. De övriga medverkande växlar roller med stor fermitet. Där är Peter Valkvists ljudlöst marscherande general och hans lismande, trådsmale brännvinsadvokat, Inga Edwards vampiga riviér-prinsessa, Hans Mosessons obygglige Big Bill med en fasansfullt fin skräckfilms-krymplingsplastik, där är Anki Rahlskogs seg-sensuella irländska revolver-Maggie och många andra än mer sällsamma gestalter som passerar revy. Innan alla, som sig bör i en äkta agenthistoria, möts i himlen, avsjungande en frälsningssång.

JAG TROR själv väldigt mycket på den här sortens teater. Den har ett angeläget ämne, som framsågs rakt och fränt, trots att föreställningen hela tiden spelar på en komisk och ironisk yta. Det är stimulerande att se att en småteater som Gorillateatern lyckats så fint från grunden bygga upp en föreställning där varje byggsten är av eget märke.

TEATERN KOMMER under våren att turnera med Nick Carter. Man kan bara hoppas att det också blir möjligt för Gorillorna att någon gång slå till också i NV-Skåne, detta inte minst därför att pjäsen i så hög grad vänder sig till ungdom.

Säkert är det många här som också skulle vara intresserade att få veta att... Man kan aldrig lita på en gangsters!

SÖREN SOMMELIUS

Peter Valkvist och Anki Rahlskog spelar klädpoker i Gorillateaterns nya "Nick Carter — Dubbelagent".